

Nagyszékelyi Hírmondó

Kedves Olvasók!

Itt a nyár! Az ember olyan nagy örömmel tudja fogadni a kiáradó fényözönt és meleget a hideg és sötét téli napok után. Ráadásul ebben a hónapban az év legfényesebb napjait éljük. Hamarosan itt a nyári napforduló, amikor is leghosszabb a nappali órák száma. A kiáradás és a felfelé áradás időszaka ez. Aki teheti, élje meg ezt a csodát a természettel együtt!

Egyúttal szeretném megköszönni mindenkinek, aki bármilyen módon hozzájárult a Hírmondó e havi számának megjelenéséhez, akár hírrel, akár gondolatainak, érzéseinek megosztásával, akár ötlettel, akár véleménnyel, vagy csak biztatással, egyszóval bármivel. Mindenki nevében köszönjük!

-Szerkesztő-

Önkormányzati hírek

Helyben termelt élelmiszerek vására

Az Önkormányzat által termelt zöldségekből mostantól lehetőség lesz kedvezményes áron vásárolni is a meghirdetett időpontokban. Ezekről az időpontokról a főbb falubeli Hirdető táblákon értesítjük majd a lakosságot. Kérjük, figyeljék az ott kitűzött felhívásokat!

Szennyvízkezelési pályázat hírei

Mint azt már előző számunkban is megírtuk, a DDOP kistéleplési szennyvízkezelési pályázaton indultunk, a pályázatot határidőre leadtuk. Sajnos a leadási határidő lejártá után alig több mint egy héttel meghozott kormánydöntés alapján a Dél-Dunántúli régióban a pályázati keretösszeget átcsoportosították. Így - bár a pályázatot hivatalosan beadtuk, de forrás hiány lévén nem fognak nyerteseket hirdetni. (Az önkormányzat tárgyalásban van a pályázathoz szükséges terveket elkészítő céggel az elvégzett munkáinak - amelyek nyertes pályázat esetén 90%-ban a pályázatból finanszírozhatóak lettek volna - esetleges részbeni ellentételezésével, vagy ezeknek az esetleges jövőbeni pályázatokhoz történő átutemezésével kapcsolatban.)

Várkonyi Zoltán és Bori Tamás

Egészségnap

A Nagyszékelyi Vöröskeresztes szervezet az idén is, a világnap hónapjában EGÉSZSÉGNAPOT rendezett május 14.-én délután.

A helyszínen megtekinthetők még egy hónapig az óvodások és iskolások erre az alkalomra készült rajzai és festményei. Köszönjük a közreműködést Lukácsné Hildebrand Erzsébet és Csépai Brigitta óvónőknek, Horváth Irén, Krizmanics Margit, Velki Julianna és Kántor István tanároknak.

Az iskolások szép anyák napi műsorral kedveskedtek. Nagy érdeklődés követte dr.Schöbel Tímea reumatológus előadását.

Az iskolásokkal Rab Mária közegészségügyi felügyelő társasjátékot játszott.

A helyes légzés megtanításával a felnőtt közönséget Balatoni Mária kistérségi főnövér „megtornáztatta”. Ez tanulságos volt, mert az előtte és utána mért vérnyomások sokkal jobb értéket mutattak. A vérnyomásméréseket Pintérné Ág Margit területi védőnő, Jung Ildikó területi asszisztens és dr.Bakóné Deák Zsuzsanna kistérségi vezető védőnők végezték.

A tavalyi év véradójaként Németh Pétert felköszöntöttük.

A délután folyamán lehetőség volt vércukorszint mérésre is, ezt Jung Ildikó vállalta, a méréséhez szükséges tesztesíkokat házi orvosunk dr.Csonka Mária biztosította és a délután folyamán a helyi orvosi rendelőben igény szerint EKG szűrővizsgálatokat végzett.

Röviden bemutatkozott Pünkösti Gabriella, mint természetgyógyász, előadását nagy érdeklődéssel fogadtuk.

Kóstoltunk zöldség és gyümölcs-salátákat, citromfű-menta üdítőitalt, és teljes őrlésű nagyszékelyi búzából, sok maggal sült pipókat. Köszönjük Bócsó Renátának és Czucz Juditnak. Az elkészítésben segített Gászó Jánosné, Pere Mária és Fehér Margit, köszönjük a segítséget.

Az eseményen részt vett Szabó Györgyné a Tamási Városi Vöröskereszt vezetője és a megyei szervezet ellenőrző bizottságának tagja.

Ezen a délutánon azt hallottuk újra és újra, hogy a

megelőzés, a mozgás, a helyes táplálkozás, a helyes életmód a legbiztosabb módja annak, hogy elkerüljük a bajokat.

A helyi Vöröskeresztes Szervezetnek szándékában áll a következő években is megrendezni az

EGÉSZSÉGNAPOT. Ehhez megkaptuk Várkonyi Zoltán polgármester úr támogatását is.

Az eseményen közel hetvenen vettünk részt.

Nagy Sándorné

Közérdekű hírek és felhívás

Tamási piac

Június 2-től kezdődően minden második héten, szombaton kistermelői és kézműves piac nyílik Tamásiban, a Városi Művelődési Központ szervezésében. A piac reggel 6.30-tól 14 óráig lesz nyitva.

Mindenkit szeretettel várnak!

A piaci naptár eszerint, így alakul:

Június 2, 16, 30.

Szeptember 8, 22.

Decembert 1, 15, 22.

Július 14, 28.

Október 6, 20.

Augusztus 11, 25.

November 3, 17.

Jelentkezni lehet a következő telefonszámon: 06-30/2059553

A Nagyszékely internetes portál mostantól kezdve élőbbé válik. Minden hírt továbbítok a honlapkezelő Gruming Ferenc Úrnak. Így, akik nem élhetnek közöttünk, de érdeklődnek a Nagyszékelyi események iránt, tudomást szerezhetnek arról, hogy milyen rendezvények, milyen események történnek a faluban. Szeretettel várjuk őket minden eseményünkre!

Nagy Bandó András est lesz Tolnanémediben, július 13-án este. A rendezvényről a későbbiekben tudunk majd pontosabb információt nyújtani. Kérjük, figyeljék a Hirdetőablakon szereplő plakátokat!

Arató ünnep lesz Kísszékelyben július 7-én. Szeretettel várnak Nagyszékelyi jelentkezőket is a kézi aratás bemutatására, hagyományos módon, hagyományos öltözetben. Egy arató csoport kaszásokból, marokszedőkből és kéveköttőkből áll. Akinek van kedve részt venni, jelentkezzen az Önkormányzatnál, július 3-ig.

Református egyházközség híre

A Nagyszékelyi Református Egyházközség státusza évek óta rendezetlen. A gyülekezet tagjai februárban intézőbizottságot bíztak meg az egyházközség képviselésével a státusz rendezéséig. Az intézőbizottság tagjai: Várkonyi Zoltán, Hargita Péter, Papp István Gergely és Bori Tamás. Az egyházmegyével folytatott tárgyalások során kikristályosodott menetrend szerint az egyházközség ügyvitelét, adminisztrációját az egyházmegye nevében Szalai Géza egyházmegyei főjegyző, tamási lelkész veszi át. Az átadás-átvétel május 14-én megtörtént. Ezek után, mintegy féléves átmeneti időszakot követően az egyházmegye elnöksége áttekinti az egyházközség ügyeinek alakulását és javaslatot tesz az egyházmegyei közgyűlésnek az egyházközség státuszának megváltoztatására, várhatóan missziói egyházközséggé alakítására, ami azt jelenti, hogy a Nagyszékelyi Református Egyházközség hivatalosan visszakapja önállóságát. A lelkészi munkát egyelőre helyettesítéssel oldjuk meg. Húsvét óta átlagosan havi három vasárnapon, az egyházmegyénél szolgáló Marco de Leeuw van Weenenholland lelkész hirdeti az igét. Marco magyarul kifogástalanul beszélő, nagy felkészültségű, nagyon kedves lelkész, aki a feleségével együtt szokott érkezni. Havonta egy istentiszteletet pedig, a hivatalt ideiglenesen ellátó lelkész, Szalai Géza fog tartani. Ő az illetékes mindenféle lelkészi teendővel kapcsolatban is, telefonszáma: 06 30 632-7576.

Hívjuk, várjuk a híveket és az érdeklődőket a minden vasárnap 3 órakor kezdődő istentiszteletekre, valamint a kéthetente szombat esténként tartott bibliaórai alkalmakra és a gyermekeket a szintén kéthetente az istentiszteletekkel párhuzamosan tartott Örömhír-klubba. Ez utóbbi két rendszeres programról Hargita Katinál (06 30 562-4911) érdeklődhetnek.

Bori Tamás

Kívánságkosár

Minden kedves Nagyszékelyi lakosnak boldog név- és születésnapot kívánunk
az Önkormányzat munkatársai

születésnapja alkalmából sok boldogságot és még hosszú egészségben gazdag életet kíván:

Drága Nagymamának! Szabó Gézánénak 84.

lánya Bözsike, unokája Encsi,
dédunokája Zsanett
és Zsolt

Klubeczné Marikának születésnapja alkalmából boldog születésnapot kíván:

Klubecz István és családja

Kökény Zsanettnak névnapja alkalmából sok boldogságot kívánnak:

szülei, Böbe mama és Dédike,
és a nemsokára közelgő bizonyítványosztásra pedig,
szép eredményt és továbbiakban sok sikert!

Tekintettel arra, hogy eddig szinte minden alkalommal köszöntöttem és üdvözöltem a Nagyszékelyi Hírmondó újbóli megjelenését és annak új szerkesztőjét, úgy gondoltam, hogy ebből **Pünkösti Gabriella** sem maradhat ki.

Kedves Gabriella, elsősorban a magam nevében, de többes számban kifejezve: Kívánjuk, hogy munkáját hosszú ideig, örömmel, eredményesen és sok sikerrel végezze!

Tisztelettel: Hunfalvi

Múzeumi hírek

Örvendetes, hogy az utóbbi időkben megint gyarapodott a múzeumi készlet.

Heimeuch Illésné Ami néni, aki elköltözött Simontornyára a lányához nagyon sok szép régi ruhadarabbal gyarapította a gyűjteményt. Amikor 1998-ban berendeztük a kiállítást Ő az elsők között volt, aki adományozott sok mindent. Lányának **Vámi Istvánnénak** köszönjük a közreműködést, és Ami néninek nagyon jó egészséget kívánunk.

Kóta Sándorné Mariska nénitől kaptunk egy szép, öreg rokkát, melyet már Ő hozott rendbe, és azt gondolta, hogy jobb helye van ott a múzeumban.

Kaptunk Tőle még egy kenyérsütéshez használható lapátot, melyet a kemencézéshez ajánlott fel. Harminc évvel ezelőtt, mikor még Ő is otthon sütötte a kenyeret, ezt a lapátot használta. Aztán jött a mindennapos munkahely, kevesebb idejük lett az asszonyoknak és pékség is nyílt.

Beszélggettünk Mariska nénival a kenyérsütésről és egy számomra ismeretlen kifejezést használt. Azt mondta „anya kenyér” kellett a sütéshez, vagyis az előző sütésből félretett kevés tészta, amelyből a kovász készült.

Reinhardt Henrik gyarapította a kiállított szerszámok körét egy kötélgyártáshoz használt eszközzel. Remélem sikerül megtudnunk, hogy is működött egykoron.

Mindhárom adományozónknak köszönöm.

Nagy Sándorné

Jeles napok és ünnepek

Június – Szent Iván hava – Napisten hava

- **június 3. Szentháromság vasárnapja.** Ez a pünkösdt követő első vasárnap. A lényege abban van, hogy a Szentlélek megérkezése után, ekkor ünnepelhetjük a hármasság egységét. Székelyföldön ezt a napot kicsipünkösdenek is hívják. Főleg a régi középkori templomaink lettek erre a szentségre építve és szentelve. De hazánkban már az 1100-as években is ünnepezték.

- **június 4. Nemzeti gyásznap.** Emlékezés a Trianoni békediktátum érvényre jutására, a területeink, földjeink és testvéreink Magyarországtól való elcsatolására.

- **június 8. Medárd napja.** Esőjósító nap. Úgy szól a régi megfigyelés, „Ha Medárdkor esik, akkor azután negyven napig esik”. Érdekes egybeesés, hogy az évkör tekintetében ez nagyjából éppen a Rák időszaka. *„A Rák a csillaghit szerint is „nedves” hónap, állatövi jegyének a víz az eleme, védnöke, a Hold pedig az esőzések, áradások planétaura. Ugyanakkor az Európa-szerte szikkasztó kánikulát jelző Sirius ez idő tájt láthatatlan.”*

- **június 21. Nyári napforduló.** *„Ezen a napon a leghosszabb a Nap égen megtett útja, a Ráktérítő magasságában tűz merőlegesen a földre. A Ráktérítő (...) nevét onnan kapta, hogy a Nap az északi félgömbön a Rák jegyébe lépve hág a legmagasabbra, (...) itt megfordul, majd süllyedni kezd az Egyenlítő felé. Az év leghosszabb napját ezért nevezik nyári napfordulónak”*

- **június 24. Szent Iván napja, Keresztelő Szent János születése.** *„A magyar népdal „virágos” Szent Jánosának és az ősi fény-szimbólikának közös ünnepe. A nyári napfordulótól mindössze 3 nap választja el. János és a napfordulat együtt ünneplése az V. századtól általános. Egy forrás szerint, mi magyarok a XI. században már gyűjtöttünk tüzet Iván előestéjén.”*

- **június 27. Árpádházi Szent László király ünnepe.** Dicsőséges Szent László királyunkat, akit Jézus Krisztus leghívebb királyaként, lovagjaként és szolgájaként tartunk számon, így üdvözli egy régi szép magyar ének: „Csillagok között fényességes csillag”. Az elnevezés története pedig így szól: *„Halálát követően kultusza szinte azonnal virágba szökkent. Sirja csodatévő zarándokhely lett, mondák és legendák fonták be már életében is legendássá nőtt alakját. Szentté avatását azonban csak III. Béla kezdeményezte 100 év múlva. III. Celesztin*

pápa az ő kérésére két bíborost küldött, hogy a király nagyváradi sírjánál történt csodákat felülvizsgálják. Miután több csodás gyógyulás szemtanúi lehettek, egy égi jel végképp meggyőzte az olasz csodaszakértőket. 1192. június 27-én, déltájban a váradi székesegyház fölött fényes csillag gyúlt ki, s ott lebegett a magasban két órán át. László napját a szokástól eltérően azóta sem halála, „égi születésnapja” évfordulóján üljük, hanem június 27-én, a csillagjelenés napján.”

- **június 29. Szent Péter és Szent Pál napja.** Az aratás kezdőnapja. Valóban méltó és igazságos, hogy Péter, az apostolfejedelem és Pál, a népek térítő apostola egyaránt olyan kiemelt helyen szerepeljenek a naptárban, amilyen a nyári napfordulóval kezdődő csillagászati hónap első dekádja. Június 29-e kettejük igazi névünnepe, nem a januári Pál- és a februári Péter-nap. Már csak azért is, mert a legendai hagyomány szerint mindkettőjüket ezen a napon végezték ki i.sz. 67-ben Rómában.

Források: <http://jelesnapok.oszk.hu/prod/nyito>; <http://www.szoboszlokeskonyve.hu/honapok/1.php>;
<http://mek.niif.hu/02100/02115/html/>

Szent Iván ünnepéről

Bár a napfordulót 21-én ünnepeljük, ez a nap is szorosan kapcsolódik a Nap fordulatához. Csakúgy, mint az évkörben éppen szemben álló téli napforduló (december 21.) a Karácsony ünnepéhez.

Éppen ezekben az ünnepekben érhető jól tetten az ősi és a későbbi kereszténység kapcsolata. Így Jézus születését mindenképpen az új fény születéséhez, Szent Iván napját, illetve Szent János születését, pedig az év legfényesebb napjához köthetjük. Feltevődhet bennünk a kérdés, hogy vajon miért nem Jézus születik a legfényesebb napon, hiszen ő a mi világosságunk, Ő a világ világossága!

De vajon a legfényesebb lénynek nem-e éppen a legsötétebb napon kell megszületnie ahhoz, hogy reményt adhasson és szeretetet árasztthasson? Nem-e a legsötétebb időkben van a leginkább szükség a legnagyobb szeretetre és világosságra? Nem-e éppen oda kell Jézusnak születnie, ahol legnagyobb a sötétség és legnagyobb a szeretetlenség? Akár időben, akár térben, akár évkörben, akár a helyszínt illetően, bárhogyan nézzük, mindenképpen így van ez. Ő oda született, ahol a legnagyobb szükség volt a szeretetére, tanítására és útmutatására.

Hagyományaink szépen őrzik a Biblia szavát, miszerint Keresztelő Szent János így szól: „Neki (mármint Jézusnak) növekednie kell, nekem kisebbednem” (Jn 3,30). Tehát Jézusnak, és a télen születő fénynek növekednie kell, Jánosnak és az éppen legfényesebb Napnak, pedig alábbszállania. Érdekes, hogy éppen ekkor (június 22-én) lépünk a Rák csillagjegy havába is. A Rák jelének üzenete pedig, éppen a szeretetteljes alázat megjelenése. A Rák jegy minőségének félreérthetetlen üzenete éppen az, hogy „én alászállok, hogy ő felemelkedhessen”. És éppen ez történik Jánossal és Jézussal, illetve az évkörben a Nappal, és ez történik a csillagok állásában is. Önök szerint létezhet ennyi pusztán „véletlen” egybeesés? Vagy előfordulhat, hogy mi távolodhattunk el az igazán fontos ünnepek teljességének megértésétől?

Pünkösti Gabriella

AKI NEM HISZI, JÁRJON UTÁNA!

Sok népmese végződik így. Talán e felhívás arra utal, hogy sokan nem hiszik el a mese tartalmát, vagy végeredményét. Pedig szinte mind valamely igaz történetet, régi eseményt őriz, amit nem szabad elfeledni az embereknek. Olvasva rádöbbenünk, hogy ma is van mondandójuk, ma is élő és ható tanítás rejlik bennük.

Olyan ősi tudás, látás, amit már nevek és dátumok nélkül ismétlünk, mert mindenkié.

Nagyszékely olyan környezet, ahol sok régi dolog fellelhető. Régiek a házak, a présházak, a templom, itt-ott régi szerszámok, használati tárgyak, viseletek, fotók bukkannak fel. Tátott szájjal hallgatjuk az idősek régi történeteit, és szorul a szívünk, hogy egyre kevesebben vannak, kik mesélnek. 20 éve még minden utcában sokan voltak az emlékező, múltat őrző nénik, bácsik. Ha reggel elindultam, csak estefelé értem haza, jó volt hallgatni őket.

Minden viszonylagos. Sokan emlékeznek a 10 évvel ezelőtti dolgokra, mások a háború körüli időkre, s mindre azt mondjuk: régen.

A majd 300 éves családkönyvekből pedig sok alkalmam volt több évszázad történetének áttekintésére. Ilyenkor varázslatos hangulatba kerülök, nagyot sóhajtok: milyen régi emlékek!

Az elmúlt években azonban ennél is régebbi történetek és események tárultak fel. Képek erről a tájról, ahol élünk. Mivel nem vagyok se régész, se történész, kutatásaimat eddig magamban tartottam. Úgy voltam vele, hogy ha majd valami idegen ficsúr beszél ezekről, azonnal mindenki hinni fog neki, és lesz nagy ámulat. De én nagyszékelyi vagyok, jobb, ha hallgatok.

Mostanában azonban egyre többen keresnek választ arra, miért vannak itt? Miféle sors-vezetés hozta őket ide? Mit keresnek, mire vágynak? A régiek nem tettek fel ilyesmi kérdéseket, csak jelen voltak, éltek, boldogultak, őrizték a

tájat, és csendesen elmentek. Nem hagyták elveszni ezt a helyet. Otthonuknak tekintették, pedig járt itt mindenféle nép és náció. A hely befogadta az ideérkezőket, és mindenkin alakított, formált valamit. Az emberek sokszor jöttek és mentek, ültettek és pusztítottak, építettek és romboltak. Változtak az erőviszonyok, a birtokviszonyok, a közösségi normák, divatok, politikai fordulatok, a falu arculata. A HELY maradt. Tudatába minden beleivódott, ami történt. Egyetlen lélek nyoma sem veszett el. És mind hazatértek. És mind hazatérünk IDE.

HAZA, akik ide tartozunk. Mint egy nagy szerelem, mely idevonz, melyet minden áron meg kell találnunk, mely nem múlhat el nyomtalanul. Mások leszünk észrevétlen.

A csekélynek számító 20 évem alatt sokakkal beszélgettünk arról, hogy mit jelent nagyszékelyinek lenni. Van, aki itt született, van, aki itt halt meg. Van, aki csak pár évig tette a szépet, vagy a csúnyát, van, aki hozzátett, más meg elvett. Sokakra nem is emlékszünk már. Mikor ideérkeztem, már akkor is heves harc dúlt a korábban és később érkezett nagyszékelyiek közt. Mindenki valamire hivatkozott. Valahogy figyelmen kívül hagyták azt a tényt, hogy MINDENKI VALAMIKOR VALAHONNAN IDEJÖTT.

Mindig is azt gondoltam, hogy csak az igazán nagyszékelyi, aki szereti ezt a helyet. Ha 3 évig, ha 20 évig, ha 80 évig van is itt. Sokan tesznek fontos dolgokat, sokan ellene vannak mások buzgólkodásainak, ötleteinek, cselekedeteinek, és sokan nem vágnak részt venni semmibe. Hogy mi volt hasznos, értékes, mi hagyott nyomot, és mi ment tönkre, arról sokat lehetne vitatkozni. Talán csak annyi marad meg, amit szeretettel és odaadással tehettünk.

Ha kicsit távolabbról nézem a kérdést, kicsoda nagyszékelyi, megdöbbenő, hogy több ezer ember tartja magát annak. Olyanok, akik itt sincsenek. Nem alakítanak semmit. Nem avatkoznak semmibe. Nem is nagyon beszélnek a falu népével. Mégis olthatatlan nagy szerelem fűzi őket ide. Számukra ez a hely, SZENT HELY. Lelkükben hordozzák a nagyszékelyi tudatot. Fontos nekik és figyelnek arra, ami itt történik. Ha valahol kimondom: Nagyszékely, a terem sarkaiból csillogó szempárok fordulnak azonnal, és mozdulnak a szívek.

Mi ez? - kérdeztem magamtól annyiszor. Miközben igen sokszor nyavalygunk, hogy "nincs közösség", aközben valami varázserő árad messzire, és láthatatlan közösséget alkot. Mint egy kút, amiből ha valaki ivott, soha el nem feledheti a tiszta forrás ízét!

Kutatásaim során azt értettem meg, hogy Nagyszékely nem kizárólag a jelent, de nem is a közelmúlt századot jelenti. Nem a mostani félig-meddig megőrzött hangulat, tájkép és közösség sugározza ezt a vonzerőt. Van itt valami, ami a házaknál, templomnál, erdőknél régibb. Valami örök, amit mindannyian érzünk, lelkünk ráismer, de nem tudjuk megfogalmazni, kimondani. Rájöttem, hogy az volt és lesz nagyszékelyi, akit ez a SZENT HELY szeret.

A jövő történéseiben feltárja magát e mélység, mire azt mondjuk majd: igen, ez az, tudtuk ezt mindig is!

Addig pedig marad a mese, a látomás. Így adom közre a réges-régi képeket.

Aki nem hiszi, járjon utána!

Donáth Jordánka

A Közeljövő egyéb eseményeiről

Csirkeprogram és Falunapi ízelítő

Idén, június 30-ára terveztük a Falunapi közös együttlétet. Ki és betekintő programokat egyaránt szervezünk. Lesznek vetélkedők, koncertek, kiállítások, kézművesek vására, finom ételek és előadások is.

A program összeállításakor igyekeztünk úgy tervezni, hogy a falu minden lakosa megtalálhassa benne a számára kedves, örömteljes lehetőségeket.

Együttal szeretettel hívnám fel a kedves faluközösség figyelmét a következő lehetőségre.

A fővárosban kezdett kialakulni az igény, hogy a városi emberek kapirgálós csirkét vásároljanak a tesco-s, tápos, fényt nem látó, megcsönkített és nyomorultul tartott, majd levágott csirkék helyett.

Ennek az igénynek a kielégítésére született meg az ötlet két kedves fiatalember fejében, hogy keressenek vidéki csirketartási lehetőségeket. Kidolgoztak egy olyan programot, amely hivatott mind a vidéki gazda, mind a városi felvásárló, mind a csirkék igényeit és jól tartását figyelembe tartatni, illetve kielégíteni.

A program lényege röviden, hogy a gazda az ő lehetőségeihez mérten vállal csirkéket, 14 hetes nevelési időre.

A városi vásárló megveszi a napos csibét és a nekik megfelelő mennyiségű kukoricát, majd eljuttatja a gazdához. A gazda 14 hétig neveli a csirkéket, majd élve átadja a vásárlóknak a csirkelészám két harmadát. Ennek nagyobbik részét a vásárló kapja, kisebbik része pedig a program szervezési és szállítási költségeit fedezi. A gazda részére megmaradó egyharmad rész az ő jutalma munkájáért, amivel szándéka szerint cselekedhet.

A program kidolgozói rugalmasan tekintenek a helyi sajátosságokra és igényekre is. Azért hívtam meg őket a Falunapi rendezvényünkre, hogy a helyszínen és személyesen lehessen az egyedi lehetőségekről, kockázatokról és

igényekről beszélni.

Az internettel rendelkezők itt is tudnak tájékozódni:

http://www.cifranet.hu/legyelgazda/index.php?route=product/category&path=65_70

Az internettel nem rendelkezők pedig személyesen nálam, vagy a 30/361-08-34-es telefonszámon érdeklődhetnek. Szeretettel és örömmel várom a kérdéseket, igényeket, felvetéseket!

Pünkösti Gabriella

Megemlékezés

HAMAR JÓZSEF: Nagyszékelytől Magyitogorszkig

(A visszaemlékezés folytatása)

Nem sokáig maradtam Budán: összeszedtek bennünket és bevagoníroztak. Először Szabadkán állt meg a vonat, majd Szeged és Temesvár következett, az elosztó hely. Egy darabig ott maradhattam, mint tolmács. Áprilisban engem is vonatra tettek. Brassó és Bukarest érintésével indultunk Oroszország felé. Menetközben, Máramarosnál egy vasúti szerencsétlenség is ért bennünket: az összetört és túlsúfolt vagonokban nagyon sokan odavesztek. A kisebb vasúti kocsikba 40, a nagyobbakba 80 embert préseltek be, padozaton egy kis lukat fűrészelték ki, az volt a vécénk. Enni nem nagyon kaptunk: háromnaponként egy kevés vizet, és némi kétszersültet személyenként. Odesszába érkezve szétosztottak bennünket: a Pesten fogságba esettek kivétel nélkül Szibériába, Magyitogorszkba lettek irányítva. Nagyon megörültem, mikor egy földire leltem Odesszában: Lamm Imrével találkoztam, mással nem, pedig állandón kiabáltam, hogy Nagyszékelyi vagyok, van-e valaki még Nagyszékelyből, vagy Tolnából? Mindenki ezt tette, mindenki keresett valakit. 21 napon keresztül utaztunk, az ellátás sem változott, némi kétszersült és víz, nagyon sokan meg is haltak útközben, néha megállt a szerelvény és akkor kitehették őket... Átmentünk az Ural hegységen és nem sokkal később megérkeztünk Szibériába, Magyitogorszkba. Azaz csak mellé, a folyó másik oldalára, egy üres pusztaságra, már voltak itt hadifoglyok, azok készítettek az újaknak a szállásokat, a bunkereket, mert mi csak így hívtuk őket. Ezek egy 100 méter hosszú, kb. 2 m magas, a fölbe süllyesztett barakkok voltak, 500-an laktunk egy ilyen bunkerba. Tőle 10 méterre volt a hozzá tartozó latrina. Körülbelül 40-50 ezren lehettünk a táborba, magyarok, németek, olaszok, japánok, és ki tudja, hogy még milyen náció. Később kiderült, tőlünk nem messze őrizték az orosz internáltakat is. Az elején, a hiányos és rendszertelen táplálkozás miatt naponta 80 – 100 főt temettünk folyamatosan. Ha lehetett, mi akácvirágot gyűjtöttünk és hozzá fenyőgyantát, ezt ettük. Később volt egy időszak, amikor azt hittük, hogy álmodunk: amerikai konzerveket kaptunk. Igaz, azok elmaradtak egy idő után, de akkorra már elfogadhatóvá vált az ellátásunk, már őrizni sem őriztek annyira bennünket. Az első időszakban én is az építkezéseken dolgoztam, az új városrészt építettük, amikor szabadultam, akkor már a fogoly német mérnökök által tervezett villamosok közlekedtek az utcákon. Egy ideig hidat is építettem az Ural folyón, ez kötötte össze a régi és az új várost.

(folytatjuk)

Sziklai Zoltán: Nagyszékely története

A Közelmúlt egyéb eseményeiről

Pünkösdi Focikupa eredményei

Idén már a tizedik alkalommal rendezte meg Nagyszékely a Pünkösdi focikupát. Ez évben Nagy Viktor és az Önkormányzat közös szervezésében, végül öt csapat vett részt a rendezvényen. Az időjárás kegyes volt velünk, mert talán ez volt az első alkalom, hogy a májusi áldás, vagy a kora nyári zivatar nem illette, még a díjkiosztás utáni öröm-meccek játékosait sem.

A torna győztese a Kölesdi csapat lett, őket követte Udvari község, majd a Kistormásiak csapata. A Sárszentlőrincről első ízben hozzánk érkezett, Hentes sc érte el a negyedik helyezést, végül a Nagyszékelyi Esély SE csapata zárta a sort.

Mindenki örömmel és a játék kedvéért játszott. Az eredmények ne keserítsék el a Faluközösség tagjait. Tudni kell udvarias házigazdának is lenni. Remélem jövőre nem vállalunk ekkora feladatot és előrébb tornászuk magunkat. Ehhez pedig azt kívánom, hogy Esély (SE) legyen rá!

-Szerkesztő-

Az újságot kiadja Nagyszékely Község Önkormányzata, 7085-Nagyszékely, Táncsics u. 11. Tel: 74/408-393

Szerkesztő: Pünkösti Gabriella. A kiadásért az Önkormányzat felel.

Az újság interneten is elérhető a www.nagyszekely.hu